

Isa

Liefste vriend

“Mijn oudste, liefste en grappigste vriend. Een vriend als Marc-Marie, die me zó ontzettend aan het lachen kan maken dat zelfs mijn zware dagen licht worden, gun ik iedereen! Hij mag dan ook zeker niet ontbreken in mijn Zin Magazine.”

5

VRAGEN AAN

Marc-Marie Huijbregts

‘Isa en ik geven gewoon gas.
Tussen ons is chemie’

Cabaretier, acteur en podcastmaker Marc-Marie Huijbregts (1964) is uitgesproken in het theater. Hij stort zich samen met goede vriendin Isa Hoes op het maken van de podcast *Marc-Marie & Isa vinden iets*. “Onze vriendschap heeft zich alleen maar verdiept.”

TEKST: INGRID SPELT | BEELD: MARC DE GROOT, WESLEY DE WIT

Marc-Marie Huijbregts en Isa Hoes zijn al ruim dertig jaar bevriend. Ze liepen elkaar tegen het lijf bij de repetities voor een toneelstuk. Wij zijn uit hetzelfde hout gesneden, wist Marc-Marie direct na de eerste lezing. “Ik kwam iemand tegen met dezelfde bloedgroep. We doen niet heilig over het leven of over onszelf, en snobisme is ons vreemd. Ik weet dat ik geschaard word onder de grachtengordel, maar snappen doe ik het niet. Voor het overgrote deel woon ik in Tilburg.” Na die eerste ontmoeting zijn ze elkaar nooit meer uit het oog verloren. Zien ze elkaar te weinig naar zijn zin, dan trekt Marc-Marie aan de bel. “Ik ben een trouwe hond en vind het belangrijk dat je elkaar regelmatig in de ogen kijkt.” Marc-Marie kennen we onder meer als die openhartige flapuit, die elke vrijdag aanschoof bij *DWDD*, als jurylid in *Holland’s got talent* en van de hartverwarmende tv-serie *’t Schaep met de 5 pooten* plus alle succesvolle vervolgen. Of van zijn theatershows en boek *In stukjes* waarin hij zichzelf niet spaarde en met de nodige zelfspot in de spiegel keek. Precies zo maakt hij samen met Isa de podcast *Marc-Marie & Isa vinden iets*. En nee, ze werken niet met voorbereide lijstjes. “We geven gewoon gas, en dat kan ook omdat we elkaar zo goed kennen. Tussen ons is chemie.”

1 Hoe zit het met die vriendschap tussen jou en Isa?

“Onze vriendschap heeft zich alleen maar verdiept. Ik hecht veel waarde aan mijn oude vriendschappen, zoals die met Isa. We hebben elkaars leven meegemaakt, en delen mooie en nare momenten. Hoewel ik in het laatste geval als een kat in het donker ga zitten en half dood lig te gaan. Ik bel niemand, en vertel het pas achteraf, als het is opgelost. Vrienden vinden dat ook héél vervelend. Ik kan mezelf slecht laten troosten maar er wel voor een ander zijn. Isa kan dit wel goed, en dat is iets dat ik in haar bewonder. Het is mooi dat zij zich in haar verdriet niet afsluit. Hoewel ze destijds toch ook zelf met de depressies van Antonie wilde dealen, en het er niet continu over had. De andere kant was natuurlijk ook dat het heel leuk was om bij Antonie te zijn. Voor en na Antonie is een scharniermoment in Isa’s leven. Zijn zelfmoord is het grootste en diepste verdriet dat haar, Merlijn en Vlinder is overkomen. De begrafenis was zo wonderlijk. Dat Isa plots weduwe was, kon ik nauwelijks bevatten; die rol paste haar niet. In die verdrietige periode hebben we elkaar veel gezien, maar 24 uur per dag met elkaar rouwen kan niet. Het leven gaat toch door. Je moet je

bed uit voor de kinderen, en af en toe kunnen lachen. Zelf ken ik niet zo’n immens groot verdriet, maar het sterven van mijn moeder hakte er wel in. Ik had fysiek pijn en was zó verdrietig. Vanaf dat moment lukte het me om sneller bij mijn gevoel te komen, eerder dan voorheen. Rouw komt op rare momenten omhoog. Het overvalt je en dat is niet erg, want het geeft aan dat je veel van iemand hebt gehouden. Er komt een laagje bij in je leven. Isa en ik hoeven elkaar niets uit te leggen, ook zonder woorden kunnen we er voor elkaar zijn. Je weet dat de basis liefde is en je daar altijd op terug kunt vallen. Als ik oud mag worden, zie ik ons wel zelfstandig met andere gelijkgestemden in een groot huis wonen. Isa is daar supergeschikt voor. Ik denk niet dat ik ooit ruzie met haar heb gehad.”

2 Voorlopig sta je niet meer in het theater. Waarom niet?

“Twintig jaar stond ik met tussenpozen in de theaters. Mijn vaste technicus stopte ermee en dat was voor mij een moment om na te denken over wat ik nu verder wilde. Als ik eenmaal in het theater sta, vind ik het erg leuk, maar het maken valt me zwaar. Dan wil ik het onderste uit de kan halen, en als dat een keer niet lukt, frustreert

‘Bij Isa weet ik dat de basis liefde is en we daar altijd op terug kunnen vallen’

dat. Ik slaap niet en ben letterlijk ziek van dat hele proces. Verschrikkelijk! In die situatie ben ik geen prettig persoon voor mezelf. Maar officieel heb ik geen afscheid van het theater genomen, dus in feite ligt alles nog open. Het theater blijf ik magisch vinden. Touren heeft me veel liefde gebracht, en het applaus raakte me elke keer weer. Met z’n allen ben je voor even een, een eervol moment. Nieuwe plannen heb ik niet. Ik hou van een lege agenda en geniet van het leven zoals het is. Ik kijk wat op mijn pad komt. Al vroeg besloot ik in mijn leven dat ik niet ben wat ik doe. Cabaretier zijn is niet mijn ziel en zaligheid. Ik ben ook nog Marc-Marie, een partner voor mijn echtgenoot Karim, een broer voor mijn zussen en een vriend voor mijn

vrienden. Dat vind ik belangrijker dan mijn werk; mijn geliefden staan straks aan mijn sterfbed. Mijn ego ontleen ik zeker niet aan het feit dat ik op een podium in Groningen sta. En die overtuiging voelt héél bevrijdend: ik heb tijd om te leven. Ik maak wekelijks de podcast met Isa. Voorheen deed ik dat met Aaf (Brandt Corstius – *red.*). De samenwerking met Aaf liep op een dood spoor, maar stoppen met de podcast vond ik zonde. Het is zó leuk om te doen. Niemand vertelt wat wel en niet mag, het is rechtstreeks en je krijgt een eigen *tribe* met luisteraars. Ik dacht gelijk aan Isa als vervanger van Aaf. We lijken op elkaar, maar er zijn ook genoeg verschillen om een podcast interessant te maken.”

3 Je bent al 25 jaar samen met Karim. Een fijne tegenhanger voor een onzekere carrière?

“Het is fijn dat er iemand is die zoveel van mij houdt en ik van hem, ook al zit Karim wel eens honderden kilometers verderop als hij zijn ouders in Algerije bezoekt. Het is niet zo dat ik bewust iemand zocht ‘voor altijd’, maar die grote liefde overkwam ons. Ik begrijp mensen ook niet die er affaires op nahouden. Voor één leuke avond leggen ze hun langdurige relatie in de waagschaal. In onze relatie is alles gestoeld op liefde. We snappen elkaar, weten waar we vandaan komen en er hoeft niets. Wat wil je nog meer? Dat gezeur over dopjes die niet op de tandpastatube zitten, snap jij dat? Sta op met de gedachte hoe je de ander gelukkig kunt maken. Als je dat allebei doet, komt het goed. Dan denk je: dat dopje is mijn dopje, en draai je het er met liefde op. Je gaat er toch geen ruzie over maken?” ▶

4

In jouw boek *In stukjes* kijk je met zelfspot in de spiegel. Voel je je acht jaar later nog steeds ongemakkelijk met jezelf?

“Je zou hopen van niet, maar helaas wordt het er niet beter op. Ik ben nog steeds super ongemakkelijk met mezelf. Ik kan me om onbenullige dingen druk maken. Vandaag wil ik bijvoorbeeld iets uit de auto halen, en dan vraag ik me af hoe die mensen die buiten zitten te eten erover zullen denken. Ik zou de mening van andere mensen iets minder belangrijk moeten vinden. Aan de ene kant maak ik me over dingen die belangrijk kunnen zijn, zoals die lege agenda, niet druk; tegelijkertijd draaien m’n hersenen overuren om dit soort belachelijke situaties. Nee, ik ben daarvoor nooit in therapie geweest. Misschien moet ik dat eens doen... Gelukkig kan ik er met zelfspot naar kijken. Dat heb ik van huis uit meegekregen. Het is fijn als je kunt relativieren.”

5

In alle commotie van de *DWDD*-affaire hield jij je als tafelheer op de vlakte. We zijn een tijdje verder. Mis je de talkshow en verdient Matthijs van Nieuwkerk een tweede kans?

“Ik zat er elke vrijdag en erna gingen Matthijs en ik uit eten. Dat sociale gedeelte mis ik, ondanks dat we dit nog wel eens samen doen. Het aanschuiven bij *DWDD* was ontzettend leuk, omdat ik Jan en alleman ontmoette. Bovendien kon ik vragen wat ik wilde, en had ik geen zin om veel te praten was het ook goed. Ik kreeg een enorme vrijheid. *DWDD* mis ik als programma op tv. Het was zo’n heerlijke talkshow, ook om terug te kijken na het spelen. Hmmm, en dit is misschien een beetje gek om te zeggen na de rel die ontstaan is over het grensoverschrijdende gedrag van Matthijs naar zijn medewerkers, maar: hij was altijd heel positief naar zijn gasten. Die positiviteit ontstond uit bewondering en fascinatie. Hij probeerde nooit iemand bij zijn knieën af te zagen. Dat is het dubbele ervan. Ik vind het ook vervelend dat Matthijs op één stapel wordt gegooid met mensen die – vermeend – seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben vertoond. Dat is niet terecht. Wat mij betreft mag Matthijs terugkomen. Het is mooi geweest.” ■

CV MARC-MARIE HUIJBREGTS

Marc-Marie Huijbregts (Tilburg, 1964) stond als cabaretier met vele solo-voorstellingen in het theater. Hij speelde in de tv-series *’t Schaep met de 5 pooten*, *’t Vrije Schaep*, *’t Spaanse Schaep*, *’t Schaep in Mokum* en *’t Schaep Ahoy*. Hij was jurylid in de Vlaamse *De Slimste mens* en is dat ook dit jaar weer bij *Holland’s got talent*, teamcaptain bij *Dit was het nieuws* en verzorgde in 2018 de *Oudejaarsconference*. Huijbregts schreef het boek *In stukjes* en een toneelstuk: *Meepesaant*. Hij won de persoonlijkheids- en publieksprijs Cameretten, de Pall Mall Exportprijs en VSCD Cabaretprijs.

‘Ik ben nog steeds super ongemakkelijk met mezelf’

